

Kalácsai Attiláné

Krisztike 1996. augusztus 1-jén helyezkedett el iskolánk alsó tagozatán pedagógiai asszisztensként. Az akkori elsősei ma már 31 évesek. Hihetetlen számára, hogy milyen gyorsan felnőttek ezek a kisiskolások, akiknek már gyermekeik is a mi iskolánkba járnak. Kriszti néni az, aki minden iskolásunkról szinte mindent tud. Nélkülözhetetlen számunkra a gyerekeinkről való tudása, mert ő tudja, számon tartja, hogy ki és miért hiányzik; ellátja a lehorzsoltságokat, bekenni hűsítő krémmel a szunyogcsípéseket; tudja, hogy ki jön a gyermekért délután; ki ebédel aznap a menzán; kinek hol van a tornazsákja-cipője-sapkája-vagy éppen az elveszettnek hitt dinoszaurusza.

Szeret itt dolgozni. Szereti a gyerekeket és a kollégáit. Hiányoznak neki a „régiek”, akik már nincsenek itt.

Mindene az iskola, a gyerekek. Mondhatnánk élete az iskola, a gyerekek. Szorgalma, becsületessége, odaadó és elkötelezett munkája nélkülözhetetlen számunkra. Ezzel az iskolával, a diákokkal, a szülőkkel, a kollégákkal felé irányuló végtelen szeretettel és felelősséggel való hozzáállásával mindannyiunk elismerését és tiszteletét kivívta.

Köszönjük munkádat, gratulálunk jubileumod alkalmából. Az elkövetkező évekhez erőt, egészséget és sok sikert kívánunk.